

Sag C-420/06

Rüdiger Jäger mod Amt für Landwirtschaft Bützow

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Verwaltungsgericht Schwerin)

»Fælles landbrugspolitik — forordning (EF) nr. 1254/1999 og (EF) nr. 1782/2003 — oksekød — integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger — forordning (EØF) nr. 3887/92, (EF) nr. 2419/2001 og (EF) nr. 796/2004 — ansøgning om husdyrstøtte — ammekopræmie — uregelmæssighed — manglende iagttagelse af bestemmelserne om identifikation og registrering af kvæg, der ikke er anmeldt til støtte — forordning (EF) nr. 1760/2000 — udelukket fra at modtage støtte — artikel 2, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — princippet om anvendelse med tilbagevirkende kraft af den mildeste straf«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat Y. Bot fremsat den 27. november 2007 . . . I - 1319
Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. marts 2008 I - 1342

Sammendrag af dom

1. *Fællesskabsret — principper — princippet om anvendelse med tilbagevirkende kraft af den mildeste straf*
(Rådets forordning nr. 2988/95, art. 2, stk. 1 og 2)
2. *Landbrug — fælles landbrugspolitik — integreret system for forvaltning og kontrol af visse støtteordninger*
(Rådets forordning nr. 2988/95, art. 2, stk. 2, og nr. 1782/2003; Kommissionens forordning nr. 3887/92, art. 10c, nr. 2419/2001, art. 39, stk. 1, og nr. 796/2004, art. 66 og 67)

1. Princippet om anvendelse med tilbagevirkende kraft af den mildeste straf udgør en del af de fælles forfatningsmæssige traditioner i medlemsstaterne, således at princippet skal anses for at høre til de almindelige fællesskabsretlige grundsætninger, som Domstolen skal sikre overholdelsen af, og som den nationale ret skal overholde.

der udgør en uregelmæssighed i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i nævnte artikels stk. 1.

(jf. præmis 59 og 60)

Dette princip kommer særligt til udtryk i artikel 2, stk. 2, andet punktum, i forordning nr. 2988/95 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, hvorefter det påhviler de kompetente myndigheder at anvende efterfølgende ændringer, der foretages ved bestemmelser, som er indeholdt i fællesskabsretlige sektorbestemmelser, hvorved der indføres mindre indgribende administrative sanktioner, med tilbagevirkende kraft på en adfærd,

2. Artikel 2, stk. 2, andet punktum, i forordning nr. 2988/95 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser skal fortolkes således, at de bestemmelser, der er fastsat ved artikel 66 og 67 i forordning nr. 796/2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i forordning nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den

fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, som ændret og berigtiget ved forordning nr. 239/2005, ikke kan finde anvendelse med tilbagevirkende kraft på en ansøgning om støtte for »dyr«, der er omfattet af det tidsmæssige anvendelsesområde for forordning nr. 3887/92 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, som ændret ved forordning nr. 2801/1999, der har givet anledning til en udelukkelse fra at modtage støtte i henhold til denne forordnings artikel 10c.

denne reform. Den ved artikel 66 og 67 indførte ordning afspejler således ikke en ændring af fællesskabslovgivers bedømmelse af sanktionernes passende karakter i forhold til den omhandlede uregelmæssigheds grovhed.

Den ved artikel 66 og 67 i forordning nr. 796/2004 indførte sanktionsordning har ikke til formål at foretage en ændring af karakteren eller strengheden af de sanktioner, der finder anvendelse på den ved forordning nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød indførte støtteordning for kvæg, men tilsigter med virkning fra forordning nr. 1782/2003's ikrafttræden at tilpasse dem til den nye lovgivningsmæssige ramme, der er en følge af den ved denne forordning foretagne reform af den fælles landbrugspolitik, med henblik på at bevare sammenhængen i den sanktionsordning, der finder anvendelse på de berørte støtteordninger, henset til de principper, som ligger til grund for

Det følger heraf, at den pågældende sanktionsordning, der er direkte og snævert forbundet med den ved forordning nr. 1782/2003 foretagne reform af den fælles landbrugspolitik, ikke uden at fordreje ordningen for krydsoverensstemmelse, således som den er blevet fastsat af fællesskabslovgiver inden for rammerne af nævnte reform, kan overføres på et tilfælde af manglende iagttagelse af nævnte regler om identifikation og registrering af kvæg, der er omfattet af forordning nr. 3887/92's tidsmæssige anvendelsesområde. Den nævnte ordning udgør imidlertid ikke en »efterfølgende ændring« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 2, stk. 2, andet punktum, i forordning nr. 2988/95, af den sanktionsordning, der er fastsat i forordning nr. 2419/2001 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, der indførtes ved forordning nr. 3508/92, som ændret ved forordning nr. 118/2004, hvorfor den ikke kan påberåbes i et lignende tilfælde. Artikel 39, stk. 1, i forordning nr. 2419/2001 i den affattelse, der følger af forordning nr. 118/2004, kan derimod

gøres gældende i en sådan forbindelse. Denne bestemmelse, der udgør en sådan »efterfølgende ændring« af artikel 10c i forordning nr. 3887/92, indeholder, for så vidt som der herved bl.a. er indført en maksimal grænse for den nedsættelse, der finder anvendelse, en sanktionsordning, der er mindre streng end den, der er fastsat i sidstnævnte bestemmelse. Det tilkommer således den forelæggende ret

med tilbagevirkende kraft at anvende bestemmelserne i nævnte artikel 39, stk. 1, på den pågældende landbruger.

(jf. præmis 70 og 82-85)